

סו:

עין משפט
גר מצוה

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

מסורת הש"ס

(א) ועי' פירוש' סו' סו' ע"פ
ד"ה מה ומי' ר"ב ז' ד"ה
מה יוקא' (ב) ומעני' ז'
ע"פ (ג) ז"ב ו' ז'
(ד) מעני' מעני' ר"ת
(ה) ימות ז' ג' ג' ר"ש
ל' ג' ע"פ (ו) ולקמן
קד:

ואיכעוץ אימא מסני' דאל' מעכשיו קניה. אס לא אתן לך (א) עד
שג שניס לנאו אסמכתא היא אלף קנין גמור היא שעמי' מבר
גמור המויק צה מעכשיו צדמין הללו ואחלי חויל גבייה חוה קיבל
עליו שאס יחזור לו מעמויו עד שלש שניס יקבלם והפירות לרבי
יהודה לוקח אוכלן ולרנן משלשין
אומן: **בומניה קניא.** קס"ד הגיע זמן
ולא נתן לו מעמויו: **בלא זמניה.**
קודס שהגיע: **אשכחיה.** לוח: **כנו**
ומניה. **וא"ל קני לא אפדנה עדי:**
קני. דגמר ואקני דאי לא למה ליה
למימר ליה הלא אין יכול עכשיו
לחובו: **לא ליה ליערוך.** ולדחיה
בעלמא משוס כסופא: **אשכחיה.**
ביוס הזמן: **דשמי שיכר.** צמנת.
זו זה עכ"ל לחזור אחר פדיון שדהו
ודעמו לשקפה: **לשכוי פתרי.** להפיג
לדגתו שדואג על המעות דכתיב
(שכ"ס קד) ויין ישמנת: **אי קפיד**
דמי. דמי מקפיד ממכירת מפליו
שלש לפחות משוויין: **ודאי קני.**
אינו חש אס תשקע שדהו: **דלא**
סופול ארעיש. שאס יראה אומו
מחור אחר מעות ומיכר נכסיו כפחות
מחיל קרקעותיו ועלוס חנוס הוא
ולא גמר ומקני: **קפיד צארעא.** של
ימכור שוס קרקע אפילו בשוויין:
למינכא (ג) בוס מיניה. קונה צה כנגד
מעמויו ואס צה לפרוע המעות לאחר
זמן לא יקבלם: **קפיד אסמכתא**
היא. דלא ח"ל קני לגובינא אלף
אס אינו נתן לך מכלן ועד שלש
שניס הדר היא לה אסמכתא דכל
דאי אסמכתא הוא: **אלא אפוסיקי**
דרב פפא היי דמי. דגבי אסמכתא
מיהו אפוסיקי: **דאל לא יהא לך**
פרעון אלף מוס. אף במוך שלש
שניס ואס אין איני נתן לך מנפסה
כנגד מעמוין עד שלש שניס תהא
כולה שן צה אמר רב פפא דלע"ג
דלא קניא למיהו כוליה דידיה לאחר
ג' אפוסיקי הו למגבי מיניה דכלאו
אסמכתא נמי שייח אפוסיקי: **מגביס**
לי. כנגד מעמויו מעידי עידי דליח
לך: **כידקא.** שנק. נהר שטפה לעידי
עידי וישנא זה לגבות מן העידיה
כפי מנאו אמר לו לא תינבי אלף
מכנינות אחת שיש לי: **כי אמניא**
לך אנא. לגבות מעידי: **גבי מהאי**
חמרא. ופקד דמיס ולנסוף איקרי:
וסדרא פירי. [א] לאחר שלש אס אלן
לוקח: **מחילה בטעות.** כי האי דהמוכר
סבר שהיא קנייה ללוקח ומן הדין
אוכל פירות ומחיל על אפילתו: **מוכר**
פירוס דקל. קודס שחנטו פירותיו:
עד שלש בלא לעלוס יכול לחזור בו.
אס צה לחזור בו קודס שחנטו
פירותיו חזר ו[א] דלפילו למ"ד ויבמות
ד' ג' אלס מנקה דבר שלש צה
לעלוס הי מילי שצא לחזור אחר
שצא לעלוס: **משכאו לעלוס אינו**
יכול לחזור בו. דקסבר אדם מקנה
דבר שלש צה לעלוס צעטע המכר
שייח המכר חל לשכינא לעלוס:
אך משכאו בו. דלן אדם המכר
דבר שלש צה לעלוס: **לא מפקינן**
מיניה. שהרי כל זמן שלש חזר מחל
על אפילתו. ואע"פ שצעטע שלש היה
יעד שיוכל לחזור מחילה היא:
הכא הלוואה היא. ומימיו כרביה
המרכה כפירות דמתניתין (לעיל ס:)

הגהות הרמ"א

(א) ד"ה ד"ה אביעתי
וכי אס לא אתן לך בביבא
ועד שלש שניס: (ב) ר"ה
(ג) מנכא מיניה לל"ל ויבנת
צ"ה ניה מחק:

הגהות הגר"א

[א] נכ"ו אי קפיד צארעא
ר"ב ר"ה ר"ה ויבנת
השמואל דל"ל דנה
לדבר לקמן לא דאי לא
קני סליג אלא ועמיס
כתיב כתיב סי ר"ה ויבנת
(ב) כ"ה אליל מעידי
עדות סי. ר"ב הויר פ"ס
ק"ב כח אס המנה לטמ
השמואל הויל עידי עידי
ועספיה סי ולמד מענייה
דלא וי"ו ומכ"ס גר"ו
פ"ס ק"ב ללא הש"ך
ס"ו [ג] "ה" ד"ה
והה"ה פירי לחבר סי.
ר"ב ר"ב ר"ה ר"ה ויבנת
דמיון שלש אינו אכור
אלף מנכא רבית ואקני
רביה הוא כנש"ל סיב"י א'
ועי' סי' ז' ד"ה סי'
כי והרמב"ם סת"ף אף
מיון שלש וישועת הר"ף
מכ"ס פ"ס ד"ה ר"ה
ע"פ: [ד] שם ד"ה עד
שלא דלפ"ר למ"ד סי. ר"ב
מן לענין דלקני לביע':
[ה] ה"ה ד"ה חס.
ומפ"ר סי. ר"ב ע' הג"ה
שהקני ע"י הפירות אל
הרמ"א מפרס כפרש"י
יפירש דלאן ענייה מ"י
יעד ומחל דלא הו מחילה
אל מוס רבית אכור
ע"פ:

אי קפיד ברטי קני. פי' בקונטרס אס מקפיד ממכירת מפליו של
לפחות משיו קנה קשה דל"כ הל"ל דלא ליטולו מטלטלין
ואמאי קאמר דלא ליטולו ארעיה ועוד דהא מקפיד למכרן בפחות
משיין דלמא משוס דיעד דאסמכתא
לאדבורי אזויו אי לא אסמכתא היינו
משוס דליקו ציהמנתיא אבל למכור
כפחות לא וכן מה שפירש אי קפיד
צארעא למוכרה אפי' בשויה ודאי
קני ואמאי דלמא קפיד משוס
דאסמכתא לא קניא ונראה לפרש אי
קפיד דמי שהקפיד צעטע הלוואה
ליקח עליו שויה צוה מתנאי ח"כ
דעמו היה לשקפה ציד המלוה ופרין
דלמא חי היינו ללא ליטולו ארעיה
אינו רואה לעשות שום תנאי שיש בו
ולוול אלף אי קפיד צארעא
שאינו רואה לעשות תנאי זה
כשוס קרקע אלף צו ח"כ אין
צדעמו לפדותה:

וא" אטר קני לגובינא מי קני הא
אסמכתא היא. וא"ת והא
משמע כסוף פיקיון (ד' ע"ג) דלא
הו אסמכתא אלף היכא דלן צידו
לע"ג דלא גוים כי ההוא דליבי זחי
למכירה לענין כי המתא ופשה ולא
זני ליה או היכא דגוים לע"ג צידו
כי ההוא ולדאס אזוכי ולא אעביד
שאלס אלפא זחי אלף אס אזוכי ולא
אטריד אשקל כמתיבא (ט"ו) דלא
גוים וצידו לא חשיבא אסמכתא והכא
מאי אסמכתא איכא אס נתן לו
קרקע בחובו וי"ל דחשיב כמו גוים
לפי שאין אדם גביל למכור קרקעו
כלל ובסמך אף ממרס דלמכר כל
דאי לא קני לע"ג דחמרס למכירה
קאי ההס נמי כמו גוים חשיב לפי
צדידן לא היה זמן מכר היין
וגינתו עתה צוול:

מוסף רש"י

מהו יוקא ומר קשישא.
שניס עיין אלף שהנלו
קניין לו מר קשישא ולנכ"ר
קניין לו מר יוקא, כחובות
סו. המוכר פירות דקל
להבירי. כמות גושמים.
אמר רב הונא עד שלא
באו לעולם, אס לא לחור
בו קודס עסק, שאל האילנות
מטילין. יבול לחזור בו
משכאו לעלוס אין יבול
לחזור בו. דמי אלא מיל
זכ"ה יבמות ז' ג' ז'
ר"ת פ"ד:

התם וביני הכא הלוואה. פירש
בקונטרס ההל הלוואה
ומתחיי כרביה שמתחילה צהלוה צה
לירו וכרביה קנייה דמי ואין אכר
כרית דבר הלוואה אלף דבדר מכר
כנון המרכה כפירות דמתניתין וקשה
דלס כן פלגי רב נחמן דארבינא
לדמר בר"ש פיקיון (ד' ע"ג). משכנתא
בלא נמיחא דביוני אין מחזיקין
ועוד דלמר לקמן כשמעמין משכנתא
צחחרל דמלקני אלס טפי לא מפקינן
מיניה ומשמע דליכא מאל פלגי ועוד
דמשמע לפירוש הקונטרס דמשקנא
לרב נחמן מחילה בטעות היא מחילה
צר מהלוואה משוס דמימיו כרביה
ובכל דוכמין משמע דמחילה בטעות
לא היא מחילה לרב נחמן צחוקר
הכמיס (ר"ב ד' מ"א. וסס ד"ה אמר)
גבי רב ענן דשקל צידקא צארעיה
אל"ל מחילה בטעות הוא ולעיל בר"ש
המפקד (ד' ע"ג). גבי ההוא דלפקיד
כיפי דלמר שומא בטעות הוא ומי
נמי (וייר ד' ל"א). צ"ה אומריס
הקדש טעות אינו הקדש ובכפ"ק
רגיין (ד' ע"ד) אמרינן כל קנין
בטעות חזר ו[א] ומפ"ר"ה הכא הלוואה
דהלוה לא הקנה אלף צמורת מכר
והמכר אינו כלום דאסמכתא
לא קניא צמורת דהו מחילה
בטעות

שמתחילה צהלוה צה לו וכרביה קנייה דמי ואין אכר רבית דבר הלוואה אלף דבדר מכר כנון
ההוה

ההוה

ההוה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones